

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

§. I. Fulgentius Bellelli rejecit propositionum 34. & 36. pravum sensum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

vimus? Lege Opuscula mea, & liquido pervidebis, me nunquam alicujus auctoritate deterritum acquievisse haeretica pravitati. Non parum est scire quid nescias. Prudentis hominis est nosse mensuram suam, nec zelo diaboli concitatum, impetritiae suae cunctum orbem testem facere. Scilicet & gloriari cupis, & in patria tua jactitas, me non potuisse respondere

eloquentiae tuae, & acumen in te Chrysippi formidasse. Christiana verecundia teneor, & cellula mea latebras nolo mordaci sermone referare. Alioqui proferrem πῦρ τῆς ἀπιστίας σου ἔς τρονυσοπόλειαν, parvulorum quoque voce cantatum. Sed haec aliis, aut loquenda, aut ridenda dimitto.

CAPUT III.

In Scriptis praestantissimi Theologi Fulgentii Bellelli nihil inveniri, quod Bajanis erroribus primo hujus dissertationis capite recensitis aliqua ratione cohæreat, productis viri doctissimi verbis evincitur ac demonstratur.

Bellellius
vindictatur.

Absoluta eorum omnium, quae pertinent ad libros meos de Bajanismo iniquissime insinuat, Apologetica discussione, certandum est rursus pro Viro Clarissimo Fulgentio Bellelli: cui, tametsi illum ut Patrem ac Praesidem veneratus sum, & nunc quoque veneror, me nihilominus fecit adversarius socium atque commilitonem, afficiens me ipsum in tanto conviciorum cumulo, honore quam maximo; utpote qui magis me cohonestari arbitror societate & contubernio doctissimi illius viri, quam Anonymus, qui sparsis per orbem libellis eundem appellat temerarium, spurium, dignum totius posteritatis oblivione, Baji & Janseii discipulum, mendacem, fraudulentum, inhaerentem Novatorum vestigiis, doli, artis, effugiorumque plenissimum, cohonestari & augeri possit titulis ac muneribus splendidissimis. Quid enim decoris, quid laudis, quid praesidii, quid ponderis Catholico auctori, quisquis ille sit, asserre unquam potuit stylus ille contumeliis, probrisque tumescens? At sacrosancto societatis vinculo conjunctis nil congruum magis atque decorum, quam sese mutuo operâ, consilio, tutela, bonorumque omnium par-

ticipatione juvare. Dum igitur nititur Accusator abjecta illa ac turpi scribendi methodo famam, & auctoritatem suam augere; curam ego, atque sollicitudinem meam in Socii defensionem impendere non desistam, ratus me hac ratione melius consulturum societati, quam ille consuluerit proprio, quicumque sit, characteri. Quamvis autem Fulgentius Bellelli fruens, ut pie creditur, tranquilla pace inter superos, nulla prorsus commoveatur indignatione, ac forte videns hominem luctantem cum larvis subridet, & repetit decantatum illud ac festivissimum,

*Nunc telis petit ore meum post fata
cadaver,*

*Audet vel lepus exanimi insultare
leoni:*

ut quisque tamen agnoscat fidem, amorem, ac benevolentiam, qua ego demortuos quoque socios complector; vitiligatorem cum Protogene bella gerentem, non charta dentata, sed calamo, atque atramento temperato acturum adorior.

Fulgentius Bellelli rejecit pravam sensum prop.

35. & 36.

SUMMARIUM.

1. Te seqq. ostenditur, Bellellium non incidisse in pravam sensum propositionis 35. & 36.

Dene-

Error Bajii
circa amo-
rem natura-
lem & su-
pernaturala-
lem.

Denegavit Bajus distinctionem dupli-
cis amoris, non existimans Deum
esse *finem supernaturalem* creaturæ
rationalis, quoad affectionem, *suapte*
natura, nullumque amorem naturalem
distinctum à charitate agnoscens, qui
amor non sit infectus cupiditate, atque
ad omnem honestum rectumque amorem
exigens gratiam *inhabitantis Spiritus*
Sancti.

1.
Hic error à
Bellello re-
jicitur pri-
mò.

Bellelli de sta-
tuer ration. creat. ration. cap. 6. ubi ait, *Deus ut*
p. 371. 379.
380.

Fulgentius autem Bellelli, ubicunque af-
seruit necessariam gratiam ad diligendum
Deum, tanquam auctorem naturæ, locu-
tus est duntaxat de amore Dei *propter*
se, & super omnia, & de gratia Spiritus
Sancti moventis, non Spiritus Sancti in-
habitantis. Videatur libro 3. de Statu
naturæ auctoris diligi nullo pacto potest,
tanquam in alium finem referendus. Quo
in loco affert etiam comparisonem vi-
sionis Dei ut auctoris naturæ, atque ut
auctoris gratiarum, ab aliis Augustinen-
sibus usurpatam, ut vidimus cap. 1. sect.
1. num. 4. Hortatur etiam lectorem,
ut adeat Bartholomæum Riccium in Pro-
positiones ab Innocentio XI. damnatas
disp. 20. in qua vir doctus, nunquam de
Bajanismo suspectus pag. 222. inquit:
In statu naturæ lapsæ & puræ, in quo ad-
sunt eadem vires naturales, non esse possi-
bilem illum amorem, (Dei ut auctoris na-
turæ) nisi ex auxilio Dei; nam in eo sta-
tu amor sensibilium præponderat amorì
spiritualium: sed neque in natura inte-
gra, vel in Angelis, in quibus non est ca-
ro, est ille possibilis naturaliter, saltem ut
sit efficax; quia includit voluntatem posi-
ponendi pro semper omnia bona creata bo-
no divino: id, quod Riccius compluri-
bus, invictisque argumentis ad paginam
usque 251. demonstrat.

Agit Fulgentius Bellelli de amore Dei,
ut auctor naturæ est, etiam de modo
Rep. lib. 2. cap. 11. atque ibi pariter
profiteretur se pertractare de amore Dei
super omnia, scribens, *Deum neque ut na-*
turæ auctorem sine superna gratia super
omnia diligi posse probavimus; quoniam
dilectio illa talis est, qua creatura supra
semetipsam impulsu dilectionis attollitur,
ita nimirum, ut Deum diligat semetipsa
contempta, laudato ibidem Eminentissi-
mo Bellarmino, cujus verba & nos præ-
missimus cit. §. 1. num. 6.

2.
Secundò.
De modo Rep.
som. 2. p. 72.

De ipsomet amore verba faciens lib. *Eodem tom.*
v. cap. 35. testatur loqui se de amore, *pag. 418 &*
quo pervenitur ad Deum, & de amore, *419.*
qui est Dei cultus, nec qualiscunque, sed
præcipuus, adhibens verba Augustini
contra Julianum lib. 5. cap. 3. num. 9.
& de Civit. Dei lib. 10. cap. 1. & 4. &
producens iterum verba Bellarmini, at-
que idem asserens, quod Gregorius Ari-
minensis, Norisius, Contensonus, Cala-
lius, Alvarez, Lemosius: quorum scri-
pta commonstratis locis commemorat.

Ceterum illustris Theologus gratiam
requirens ad amorem Dei, ut auctoris
naturæ, *propter se, ac super omnia*, mini-
me negat dari amorem Dei *inchoatum*
ante justificationem, & absque charitate
prædominante, necnon absque ulla gratia
amorem beatitudinis, atque amorem bo-
nestum, qui non sit explicita charitas:
ac multo minus asserit *pravam cupidi-*
tatem, si charitas absit, omnes hominis
actiones, omnemque amorem naturalem
corrumpere; sed expressissimis verbis,
quæ, ne repetantur, legi possunt dis-
fert. 1. cap. 3. §. 1. 2. 3. tradit op-
positum.

4.
Quartò.

§. II.

Refutavit P. Bellelli Bajanum sensum propositio-
num 25. & 26.

SUMMARIUM.

Ipsemet Bellelli refutavit Bajanum sensum propositionis 25. & 26.

Error Bajii
circa opera
infidelium &
virtutes Phi-
losophorum.

Affirmavit Bajus omnia opera infide-
lium esse peccata, & Philosopho-
rum virtutes esse vitia, propterea
quod existimavit omne opus, quod non
oritur à cupiditate prædominante, origi-
nem habere suam, & labefieri à culpabi-
li cupiditate.

Contra Fulgentius Bellelli docuit, in-
fideles absque gratia sanctificante, cum
auxilio tamen gratiæ actualis, plura ope-
ra, non solum bona, sed etiam superna-
turalia facere, hæc scribens de modo Re-
parat. lib. v. cap. 21. *Heretica propo-*
sitio est, enunciare infidelem peccare in
omni

Hic error
rejicitur à
Bellello pri-
mò.

De modo Rep.
pag. 36.